

Εν τη Εκκλησία του Χριστού δεν αρθρώνουμε προσωπικό «λόγο»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Επίκαιρη ανακοίνωση εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς, υπό τον τίτλο “Περί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀνδρέου Κονάνου”, όπου, καθώς χαρακτηριστικά αναφέρεται: “Ο Αρχιμανδρίτης κ. Ανδρέας Κονάνος παρ’ όλη την πληθωρική του συγγραφική δραστηριότητα δεν έχει κατανοήσει την στοχοθεσία του ανθρωπίνου βίου και ασφαλώς την αιωνιότητά του, διότι διά 30 ή 40 έτη γήινης ζωής που του απομένουν ηρνήθη την θεία Χάρι με την οποία τον περικόσμησε ο Πανάγιος Τριαδικός Θεός αρνούμενος ούτω ουσία το Πανάγιον Πνεύμα και υποπίπτων εις τον αφορισμόν του Χριστού «ουδείς επιβαλὼν την χεῖραν αὐτοῦ ἐπ’ ἄροτρον και βλέπων εις τα οπίσω εὐθετός εστιν εις την βασιλείαν του Θεοῦ...». Διερωτώμεθα δεν ανέγνωσε άραγε ποτέ τους φρικώδεις λόγους του Σωτήρος «πολλοί ερούσιν μοι εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε κύριε, ου τω σω ονόματι επροφητεύσαμεν, και τω σω ονόματι δαιμόνια εξεβάλομεν, και τω σω ονόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; και τότε ομολογήσω αυτοίς ότι ουδέποτε ἔγνων υμὰς· αποχωρεῖτε ἀπ’ ἐμοῦ οι εργαζόμενοι την ανομίαν» (Ματθ. 7,22-23)

και τους περί σκανδάλου Κυριακούς λόγους;”.

Σε άλλο σημείο, αναφέρεται, ότι:

“Ο Αρχιμ. κ. Ανδρέας Κονάνος, χειροτονία του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου κυρού Χριστοδούλου, Θεολόγος Καθηγητής επί 20ετίαν των Εκπαιδευτηρίων της Αδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ», ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ, ιεροπρεπέστατος το πάλοι ποτέ, με Πατερικόν και Χριστοειδή λόγον, ήτο φέρελπις Κληρικός που έδιδε ικανάς ελπίδας, διά το Ευαγγελικόν έργον. Δι’ αυτό του εχορηγήσαμεν εκπομπήν εις την «ΠΕΙΡΑΪΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ» την οποίαν αναργύρως διηκόνησεν. Όταν όμως άρχισε δυστυχώς, καθ’ ημάς, η πορεία αλλοιώσεως του Ευαγγελικού μηνύματος με προσωπικόν λόγον διεκόψαμεν την συνεργασίαν, λυπούμενοι σφόδρα δι’ αυτό. Εν τη Εκκλησία του Χριστού δεν αρθρώνουμε προσωπικό «λόγο» αλλά ο,τι το Πνεύμα του Θεού δίδει εις ημάς, «επόμενοι των Αγίων Πατέρων». Κατά την δήλωσιν του ιδίου του Αρχιμ. κ. Ανδρέου Κονάνου που εγένετο εις προσκυνηματικήν του επίσκεψιν κατά την εορτήν της Θ. Μεταμορφώσεως εις το Όρος Θαβώρ, εις την Αγίαν Γην και κυκλοφορεί εις το διαδίκτυο δαιμονιοκατεχομένη του εζήτησε να απομειώσει την γενειάδα και τα μαλλιά του, γεγονός που το εδιηγείτο μετά βδελυγμίας. Με την πρόσφατον όμως επιστολήν του ικανοποίησε πλήρως το αίτημα της δαιμονιοκατεχομένης, όχι απλώς απομειώνων τα στοιχεία αφιερώσεώς του εις τον Θεόν, αλλά αποβάλων το ιερατικόν αυτού σχήμα και εγκαταλείπων το Ιερόν Θυσιαστήριον, έργον υπεροχικόν που ούτε οι Θείοι Αγγελικοί Νόες δεν δύνανται να επιτελέσουν”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ “ΠΕΡΙ ΤΟΥ ‘ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ Κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΝΑΝΟΥ”.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Έν Πειραιεϊ τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου 2020

Περί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀνδρέου Κονάνου

Παγία γραμμή τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἰ. Μητροπόλεως εἶναι νά ὁμιλοῦμε διά τίς θέσεις καί κρίσεις πού ἐκφέρονται ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν, θεολογικῶν, ἐθνικῶν καί κοινωνικῶν ζητημάτων καί ὅχι διά τά πρόσωπα πού τίς καταθέτουν. Ἐναύλως ἤχοῦν οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου μας «μή κρίνετε ἵνα μή κριθῆτε» (Ματθ. 7,1) καί «σύ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον ἰκέτην (Ρωμ. 14,4)». Ἡ ἄρθρωσι τοῦ ταπεινοῦ μας λόγου κατατίθεται ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς διαποιμάνσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ «ὡς λόγον ἀποδώσοντες» (Ἐβρ. 13,17). Ἐπειδή ὁμως ἀτυχῶς ἐνεπλάκη τό ὄνομα τῆς καθ’

ἡμᾶς Ἰ. Μητροπόλεως εἰς τὴν τραγικὴν ἔκπτωσιν τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου ὀφείλομεν κατὰ τὸν Πρωτοκορυφαῖον Ἀπόστολον Πέτρον νά διευκρινίσωμεν τὴν θέσιν μας (Α Πέτρου 3,15).

Εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τό μυστήριον εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἡ ταμειοῦχος τῆς Θείας Χάριτος εἰς τὴν Ὅποιαν ἐδόθη κατ' ἄφατον μακροθυμίαν τοῦ Παναγίου Θεοῦ, τό «δεσμεῖν» καὶ «λύειν» πού «ὑποχρεοῖ» καὶ τὸν ἴδιον τὸν Θεόν κατὰ τὴν διακήρυξίν Του «ὅσα ἐάν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὅσα ἐάν λύσηται ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ» (Ματθ. 18,18). Ἐπομένως τὰ μυστήρια δέν λειτουργοῦν μαγικῶς ἀλλὰ μόνον τελούμενα σέ ἀπόλυτον κοινωνίαν μέ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ ἄποψις ἐπομένως ὅτι ἡ Ἱερωσύνη εἶναι ἀνεξάλειπτος ἢ ὅτι ἀδρανοποιεῖται εἶναι κακοδοξία, πού προέρχεται ἀπό τὸν Ρωμαιοκαθολικισμό καὶ τὴν ὁποίαν εἰσήγαγαν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Θεολογίαν οἱ ἐν Ἑσπερίᾳ σπουδάσαντες Θεολόγοι καὶ μαθηταί των. Ἀπόδειξις τοῦ γεγονότος ὁ ἘΒ' Κανὼν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὁ ὁποῖος διακελεύει τὰ ἀκόλουθα «Εἴ τις κληρικός, διὰ φόβον ἀνθρώπινον, Ἰουδαίου ἢ Ἑλλήνου ἢ αἵρετικοῦ, ἀρνήσεται, εἰ μὲν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀποβαλλέσθω· εἰ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ κληρικοῦ, καθαιρέισθω· μετανοήσας δέ, ὡς λαϊκὸς δεχθήτω». Ὁ κανὼν αὐτός ἔχει ἐπικυρωθεῖ ὀρισμένως μέ τὸν Β Κανόνα τῆς Ἀγίας Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Εἰς τό ἐρώτημα διατί δέν «ἀναχειροτονοῦνται» οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως Κληρικοὶ μετὰ τὴν ἀπονομὴν εἰς αὐτοὺς χάριτος, ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅτι τό μυστήριον εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἡ ὁποία ἀποφαίνεται καὶ κατὰ ταῦτα δέν ἀπαιτεῖται ἐπανάληψις τῆς μυστηριακῆς πράξεως.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου, προκύπτει ὅτι ἔχει διαπράξει τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἀδικήματα: 1. Τῆς αὐτογνωμόνου ἀποβολῆς τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος, 2. Τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Ἐφημεριακῆς του θέσεως καὶ 3. Τοῦ δεινοτάτου σκανδαλισμοῦ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν ἀδικήματα σαφῶς προβλεπόμενα καὶ ρητῶς τιμωρούμενα διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ Ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης Ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ Ἱεροῦ Κανόνος ἘΒ' τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὅπως ἐπεκυρώθη ὀρισμένως μέ τὸν Β' Κανόνα τῆς Ἀγίας Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τῆς ποινῆς τοῦ ἀναθεματισμοῦ, ὑπὸ τοῦ Ζ' Ἱεροῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου διακελεύοντος «Τοὺς ἅπαξ ἐν κλήρῳ τεταγμένους, ἢ καὶ μοναστάς, ὠρίσαμεν μήτε ἐπὶ στρατείαν, μήτε ἐπὶ ἀξίαν κοσμικὴν ἔρχεσθαι· ἢ, τοῦτο τολμῶντας, καὶ μὴ μεταμελουμένους, ὥστε ἐπιστρέψαι ἐπὶ τοῦτο, ὁ διὰ Θεὸν πρότερον εἶλοντο, ἀναθεματίζεσθαι». Ἐπειδὴ ὁμως κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ΚΕ' Ἰ. Κανόνος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων «οὐκ ἐκδικήσεις δίς ἐπὶ τό αὐτό» τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα κολάζονται διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν. Ὁ δὲ σκανδαλισμὸς τῆς συνειδήσεως τῶν

πιστῶν πού ἀποτελεῖ παρεπόμενον ἀδίκημα τῶν ἀνωτέρω βασικῶν προβλέπεται καί κολάζεται μέ τά Κυριακά λόγια «οὐαί τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τό σκάνδαλον ἔρχεται...» (Ματθ. 18,7) «ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἕναν τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός εἰς τόν τράχηλον αὐτοῦ καί καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης...» (Ματθ. 18,6).

Ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου προκύπτει ὅτι δέν ἔχει προσκτήσει διά κουράς καί ὁμολογίας τήν μοναχική ιδιότητα, ἀλλά διά ρασοευχῆς ἐνεγράφη εἰς τό δοκιμολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ἡ διαδικασία κανονικῆς διερευνήσεως τῆς ὡς εἴρηται ὑποθέσεως προβλέπει ἄσκηση κανονικῆς διώξεως ὑπό τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κκ Ἱερωνύμου, ἔχοντος τήν κανονική ἀρμοδιότητα καί τήν δωσιδικίαν, διότι ὁ εἰρημένος τυγχάνει Κληρικός τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί Ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς, διενέργεια τακτικῶν ἐνόρκων ἀνακρίσεων, ἔκδοσι παραπεμπτικοῦ βουλεύματος, ἐκδίκασι ὑπό τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τῆς κανονικῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἔκδοσι παραπεμπτικῆς Ἀποφάσεως, λόγω ἀναρμοδιότητος ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως, εἰς τό Πρωτοβάθμιο διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Συνοδικό Δικαστήριον καί τελεσίδικη Ἀπόφασι τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀνδρέας Κονάνος παρ' ὅλη τήν πληθωρική του συγγραφική δραστηριότητα δέν ἔχει κατανοήσει τήν στοχοθεσία τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καί ἀσφαλῶς τήν αἰωνιότητά του, διότι διά 30 ἢ 40 ἔτη γήϊνης ζωῆς πού τοῦ ἀπομένουν ἠρνήθη τήν θεία Χάρι μέ τήν ὁποία τόν περικόσμησε ὁ Πανάγιος Τριαδικός Θεός ἀρνούμενος οὕτω οὐσίᾳ τό Πανάγιον Πνεῦμα καί ὑποπίπτων εἰς τόν ἀφορισμόν τοῦ Χριστοῦ «οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τήν χεῖραν αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καί βλέπων εἰς τά ὀπίσω εὐθετός ἐστίν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ...». Διερωτώμεθα δέν ἀνέγνωσε ἄραγε ποτέ τούς φρικώδεις λόγους τοῦ Σωτῆρος «πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τήν ἀνομίαν» (Ματθ. 7,22-23) καί τούς περί σκανδάλου Κυριακούς λόγους;

Τό δαιμονικόν πνεῦμα τῆς ἀκρίτου «ἀγαπολογίας» καί τῆς αὐτοδικαιώσεως τοῦ ἐφιαλτικοῦ θρησκευτικοῦ δικαιωματισμοῦ πού ἀναπτύσσουν οἱ κατ' ἐπίφασιν θεολόγοι τῆς «ἀνοικτότητος» ὁδηγεῖ ἀναπόδραστα εἰς ἐπιστολάς ὡς τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου.

Μέ τήν ἐμπειρία τῶν 20 ἐτῶν εἰς τά Συνοδικά Δικαστήρια τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος καί εἰς τό ἀνακριτικόν Κανονικόν ἔργον, ταπεινῶς εἰσφέρω τήν κατ' ἐφαρμογήν τοῦ Πνευματικοῦ Νόμου ἄτεγκτον πραγματικότητα ὅτι δέν ὑπάρχουν τραγικώτερα πρόσωπα καί πλέον δυστυχισμένες ὑπάρξεις, ἄξιες πολλῶν δακρύων ἀπό τούς καθηρημένους πρώην Κληρικούς. Κατά τήν διάρκειαν τῶν 20 ἐτῶν τῆς διακονίας μου δέν εἶδα οὔτε ἓναν πού ἀπέβαλε τό ἱερατικόν ἢ μοναχικόν σχῆμα καί νά εὐδοκίμησε στήν ζωήν του. Ὅσοι ἀρνήθηκαν τήν θεία Χάρη βιώνουν ἀπό τῆς παρούσης ζωῆς τήν τραγωδία τῆς σχάσεως μέ τόν Θεόν καί προγεύονται τήν βάσανον τῆς κολάσεως.

Ὁ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέας Κονάνος, χειροτονία τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδούλου, Θεολόγος Καθηγητής ἐπὶ 20ετίαν τῶν Ἑκπαιδευτηρίων τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ», ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ, ἱεροπρεπέστατος τό πάλαι ποτέ, μέ Πατερικόν καί Χριστοειδῆ λόγον, ἦτο φέρελπις Κληρικός πού ἔδιδε ἱκανάς ἐλπίδας, διά τό Εὐαγγελικόν ἔργον. Δι' αὐτό τοῦ ἐχορηγήσαμεν ἐκπομπήν εἰς τήν «ΠΕΙΡΑΪΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ» τήν ὁποίαν ἀναργύρως διηκόνησεν. Ὅταν ὅμως ἄρχισε δυστυχῶς, καθ' ἡμᾶς, ἡ πορεία ἀλλοιώσεως τοῦ Εὐαγγελικοῦ μηνύματος μέ προσωπικόν λόγον διεκόψαμεν τήν συνεργασίαν, λυπούμενοι σφόδρα δι' αὐτό. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ δέν ἀρθρώνουμε προσωπικό «λόγο» ἀλλά ὅ,τι τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δίδει εἰς ἡμᾶς, «ἐπόμενοι τῶν Ἁγίων Πατέρων». Κατά τήν δήλωσιν τοῦ ἰδίου τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου πού ἐγένετο εἰς προσκυνηματικήν του ἐπίσκεψιν κατά τήν ἑορτήν τῆς Θ. Μεταμορφώσεως εἰς τό Ὅρος Θαβώρ, εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί κυκλοφορεῖ εἰς τό διαδίκτυο δαιμονιοκατεχομένη τοῦ ἐζήτησε νά ἀπομειώσῃ τήν γενειάδα καί τά μαλλιά του, γεγονός πού τό ἐδιηγεῖτο μετά βδελυγμίας. Μέ τήν πρόσφατον ὅμως ἐπιστολήν του ἱκανοποίησε πλήρως τό αἶτημα τῆς δαιμονιοκατεχομένης, ὅχι ἀπλῶς ἀπομειώνων τά στοιχεῖα ἀφιερώσεώς του εἰς τόν Θεόν, ἀλλά ἀποβάλλον τό ἱερατικόν αὐτοῦ σχῆμα καί ἐγκαταλείπων τό ἱερὸν Θυσιαστήριον, ἔργον ὑπεροχικόν πού οὔτε οἱ Θεῖοι Ἀγγελικοὶ Νόες δέν δύνανται νά ἐπιτελέσουν.

Τέλος ὁ μόνος λόγος πού μπορεῖ νά ἀρθρωθῇ εἶναι ἡ ἐπὶ κλησις τοῦ ἀπείρου ἐλέους τοῦ Παναγίου Θεοῦ διά τόν ἐκπεσόντα τραγικόν δοῦλον Του Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέαν Κονάνον.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ